

М.В. Гоч

вчитель Львівської СШ №96

ДУХОВНІ АСПЕКТИ ГАРМОНІЗАЦІЇ ЛЮДИНИ (ЗГІДНО З ТЕОРІЄЮ ПРИЧИННОСТІ)

Вивчення кризових явищ в здоров'ї людей вказує на необхідність нового концептуального підходу до формування здорового способу життя.

Існуючі системні рекомендації і методи мають ряд суттєвих недоліків (2). Основні недоліки при розробці рекомендацій з питань здоров'я і здорового способу життя:

- опора тільки на раціональне ставлення до світу;
- слабкість асоціативного мислення людей;
- міфічність свідомості людини;
- незнання Путі духовного ставлення людини, відмова від Путі;
- не усвідомлення людиною себе як центра збору сил і творчого їх преображення та перетворення;
- незнання Причинності і не усвідомлення причинно-наслідкових зв'язків;
- неусвідомлений, недовершений вихід людини в Світ, тобто проникненість незрілої людини і відповідні перевантаження.

Книга тибетської медицини "Чжуд-Ши" вказує, що всі хвороби мають одну назву – невігластво. Слід відмітити, що нинішній етап Нового Часу – Часу еволюції (з 1992 р.) (1) має такі характерні ознаки:

1) Якість чистоти Нового Часу.

2) "Процеси пробудження духу і становлення духовного тіла людини" (3), - тому процеси оздоровлення людини не відокремити від її головного завдання – метою вдосконалення людини має бути вступ до Спів-Творчості і Спів-Буття з Богом. (В.П.Гоч).

Вперше питання здорового способу життя, виходячи з духовних аспектів, науково розробив, методологічно і системно обґрунтував в "Теорії Причинності" та інших працях – професор, академік РАМТН і МАЕН В.П.Гоч. Ним створена школа "Причина і карма", центри якої творчо працюють в 45 містах нашого континенту.

"Дух оживлює, тіло ж не помагає нічого" – вказується в Біблії. "Людині важливо відповідно пробудитись, розкрити своє духовне "Я" (аспект Божественного в собі), навчитись бачити, чути, і відчувати духовний світ – тобто цілком по новому, ніж зараз, бачити реальність. Нашими очима в духовному світі стає преображена знаннями людина, яка зможе увійти у вібрації духовного світу, і, діючи свідомо, стає співробітником Богові (ап. Павло). Духовний світ не в далечині, він скрізь, але, щоб сприйняти його вібрації, увійти в них, людині необхідно здійснити велику внутрішню роботу:

- зробити вибір духовного вдосконалення. Відсутність цього вибору, відхід від нього, неминуче призводять до випадання з Часу, до духовного краху;
- очистити не тільки фізичне тіло, а ще й тонкі енергетичні і духовні тіла;
- напрацювати свідомість бо вона є місцем діяльності духу. Розширена свідомість людини (Со-Знання з рос.) стає знаряддям Бога в творінні;
- проявити послідовність, вірність і стійкість в Путі;
- охопити при цьому основні аспекти духовного розвитку: Віру, Пізнання, Творчість і Путь.

Однак, одним лише накопиченням знань людина нічого не досягне в Духовному Світі, закони якого вимагають:

- засвоєння попереднього досвіду всього людства;
- освоєння отриманих знань, що оцінюється вмінням застосувати їх в житті, тобто жити потрібно так, як вчиш людей;
- бути готовим і вміти віддавати знання людям. Це вимагає від людини бути майстром справи, а не тільки тлумачем чи виконавцем;
- мати ясність свідомості, тонкість сприйняття почуттів і чистоту всіх тіл – фізичного, тонких енергетичного і духовного тіла, нижнім аспектом якого є тіло причин.

Ці вимоги законів духовного світу і становлять суть путі людини до свого духу, суть його внутрішньої роботи над собою, результатом якої буде становлення особистості, входження в життя духу, вступ до Спів-Творчості та у Спів-Буття з Богом (1).

Кожна дорога в духовний світ проходить через нижній рівень його вібрацій – причинний, чи каузальний план. Всього в духовному світі визначають три квантових рівні вібрацій, які називають планами: каузальний, буддійний, і нірванічний. План причин знаходиться на границі духовного і матеріального, в ньому проростають духовні зерна і в ньому жнуть плоди духовного життя. Будь-яка причина дає відповідний наслідок, а розкриття ланцюга ПНЗ (причинно-наслідкових зв'язків) визначається властивостями Простору і Часу (1).

Методики роботи в ПНЗ широко застосовується в практиці вирішення проблем у взаємодіях людини з довколишнім світом через аналіз ПНЗ (2).

Метод Гоча В.П. роботи в Причині полягає в обстеженні динаміки енергетичних процесів в полі людини: дослідження причин їх зародження, механізму їх розвитку і прояву наслідком (ПНЗ), що викликали порушення життєдіяльності організму, роботі з причинним образом.

Розроблена програма ступінчатого навчання, яка забезпечує передачу знань, здобування навичок, засвоєння основних прийомів роботи і контроль освоєння знань та напрацювання майстерності.

Кожному варто збагнути і знати, що людина є носієм творчої енергії і має задачу творчого преображення довколишнього світу, а не насильного його пристосування під свою істоту.

Людина відповідальна за кожную свою дію як перед світом, так і перед собою, тому що кожен з нас є активною часткою світу, носить в собі Джерело Життя і творить чи руйнує життя.

Світ слід розглядати як дім з найвигіднішими умовами для життя в ньому людини, як близькі і далекі відносини, як живу тканину Простору-Часу-Взаємодій, чутливо реагуючих на кожную дію тих, хто живе в ній. Людина – активний елемент формування особистого буття і Буття Світу. Тому завданням освіти в Новому Часі постає формування світогляду на ґрунті теорії причинності, в якій створено наукову картину світу, де духовність є атрибутом Всесвіту, а людина – місцем збору і творчого преображення всіх сил.

ЛІТЕРАТУРА:

- 1) В. П. Гоч, С. В. Белов “Теорія Причинності” Київ; “Ніка-Центр”-1999р.

- 2) Наука Здоров'я. "Етюди валеології (зб. наукових праць) Севастополь. Валеологічний центр "Лаукар" 2000 р.
- 3) А. В. Нечаєв "На пути к новой педагогике" Новосибирск; "ЦЭРИС" – 2000 р